

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Marszałek Senatu
BPS.DPS.030.17.2022

Druk nr 2795
Warszawa, 17 listopada 2022 r.

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

mam zaszczyt przekazać Pani Marszałek podjętą przez Senat na 52. posiedzeniu w dniu 16 listopada 2022 r. uchwałę

- w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Prawo o prokuraturze.

Z poważaniem

(-) Tomasz Grodzki

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 listopada 2022 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego
oraz ustawy – Prawo o prokuraturze**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 27 października 2022 r. ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Prawo o prokuraturze, odrzuca tę ustawę.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Na 52. posiedzeniu, w dniu 16 listopada 2022 r. Senat, po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Prawo o prokuraturze zadecydował o jej odrzuceniu.

Senat krytycznie ocenił przedłożoną ustawę z uwagi na zawarte w niej rozwiązania, których wprowadzenie jest zdaniem Senatu zbędne.

Senat dostrzegł, że dodawany w Kodeksie postępowania karnego przepis art. 615a jest efektem tego, że Polska nie notyfikowała zamiaru przyłączenia się do wzmocnionej współpracy w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej. Jako argument nieprzystąpienia przez Polskę do mechanizmu wzmocnionej współpracy podnoszono zbyt szeroki, zdaniem strony polskiej, zakres kompetencji Prokuratury Europejskiej.

Jednak konieczność lojalnej współpracy z Prokuraturą Europejską wynika z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 99 ust. 3 oraz art. 105 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1939 zasady współpracy powinny być doprecyzowane w uzgodnieniach roboczych.

Jak podnoszono w Senacie, współpraca polskich organów procesowych z Prokuraturą Europejską może odbywać się wprost na podstawie przepisów rozporządzenia (UE) 2017/1939, rozporządzenia Parlamentu i Rady 2018/1805 i obowiązujących przepisów Kodeksu postępowania karnego.

Dotychczasowa współpraca między organami sądowymi w UE opiera się zasadniczo na bezpośrednich kontaktach między osobami prowadzącymi dochodzenie a osobami w innym państwie członkowskim, które mogą bezpośrednio pomóc w zabezpieczeniu dowodów lub wykonaniu decyzji. Taki sposób współpracy jest najszybszy i najbardziej efektywny.

W trakcie prac w Senacie podkreślano, że uchwalona ustawa przewiduje centralizację we współpracy z Prokuraturą Europejską.

Senat przeciwny jest wprowadzaniu ustawą rozwiązania polegającego na uniemożliwieniu bezpośredniej współpracy polskich prokuratorów z Prokuraturą Europejską i jej dokonywaniu wyłącznie za pośrednictwem Prokuratury Krajowej, która każdorazowo będzie uzależniać zgodę na dokonanie czynności albo udzielenie informacji od spełnienia

warunku zgodności z zasadami porządku prawnego lub nienaruszania suwerenności Rzeczypospolitej Polskiej. Wpłynie to na wydłużenie postępowań karnych i możliwe upolitycznienie tej współpracy.

Najwięcej kontrowersji budził w trakcie prac Senatu przepis dodawany w art. 2 ustawy.

U źródła tych kontrowersji leży wskazanie, że odwołanie Prokuratora Krajowego może być dokonane jedynie za zgodą Prezydenta RP.

W Senacie zauważono, że ewentualna zmiana na stanowisku Prokuratora Generalnego nie będzie mogła mieć wpływu na pozycję powołanego wcześniej jego zastępcę – Prokuratora Krajowego i pozycję powołanych przez niego dyrektorów i naczelników Prokuratury Krajowej.

Prowadzić to będzie do niemożności wprowadzania zmian kadrowych w Prokuraturze Krajowej bez zgody Prezydenta RP, nawet po zmianie na stanowisku Prokuratora Generalnego. Wzmocnieniem tego rozwiązania jest dodanie w ustawie przepisu, który wskazuje, że przepisu art. 9 § 2 ustawy o prokuraturze nie będzie się stosować, czyli Prokurator Generalny nie będzie mógł przejąć kompetencji swojego zastępcy – Prokuratora Krajowego w zakresie jego decyzji kadrowych.

Senat wyraża przekonanie, że omówione powyżej kwestie w pełni uzasadniały podjęcie przez Izbę decyzji o odrzuceniu ustawy.